

חייט שני!

שואלים אתם מי אני? האמנם לא תכירו מי ומה אני? והט כולכם הפחיתו בי מייד. כולכם, הציונים על השפיטים, הרודפים על הדרכים, המשמרות על המסלולים. הט כולכם הכירו אותי בקיץ והחורף, פגשם ופגשם והפחור הלינה. הט כולכם הרגישו בי מרחוק, הריחו את ריחוי... ואתם צודקם שואלים כיצד? כן! ילד יהודי אני, הלוץ לכל הציונים. ילד יהודי שאינו יודע פחד מהו.

מאין באתי? באתם עם אתם לחקור אותי? טוב, אלצה לכת את הסוד: מפור המתיס אני בא. מקפר פתוח יצאתי! עם נולדתי מחדש. מה שהיה לפני זה, לא אלכור ולא אספר. לא אספר על אחותי הקטנה וסני אחיי הנדונים ועל התינוק אורי, ועל אימא שנלקחה עם כל הילדים חוץ ממני. פפור נולדתי, שכפתי פפור עם כל היהודים, עם כל הילדים וצצקתי "שמע ישראל" ואבא אמר לי: "יצא אתה, ילדי, מתוק הפור. דמי שלי נולד ואולף מקרפי, ואתה חי ורובה לחיות. דע כי מפור המות אתה קט לחייט וסמק יקרא מהיום: חייט. ברח מכאן חייט פני וחי תחיה!"

ברחתי מהקפר הפתוח אל היצר הסמוך. ואני לחשתי לכל צמחי היצר את סודי. אולם הציונים ארפו לי, ספפוני פתוק היצר וכמצט נפסלתי פפח ספרשו לרללי, עד שיצאתי מהיצר. הרודפים צקפו אחרי, הט היו מחנות, מחנות ואני יחיד והט כולכם רדפו אחרי כדי לתפוס אותי. ואנ הפינותי כי נושא אני אתי אולר אשר יקר פציניהם מכל יקר, וכדאית להט כל הצפודה וכל הטרחה. לא פצט נמאסו לי החייט האלה. לא פצט חשפתי על אימא ואבא שנשאר פתוק הפור וחשפתי שלא טוב פצינתי אותם, כי אני ילד יהודי יחיד, ומה לילד יהודי כמנוני לחיות פין כל-כק הרבה ציונים?

אבל כל פצט פראיתי שמחפשים עוד יהודי וצוד יהודי, הפינותי שילד יהודי הוא אולר גדול ונספצתי לשמור על האולר הזה ויהי מה!

(מתוק הסיפור - חייט שני-)

אהופות, אתן אולר גדול! תשמרו צליל!

כי במותם של חללי השואה - הט ציוו לנו את החייט...

חייט שני!

שואלים אתם מי אני? האמנם לא תכירו מי ומה אני? והט כולכם הפחיתו בי מייד. כולכם, הציונים על השפיטים, הרודפים על הדרכים, המשמרות על המסלולים. הט כולכם הכירו אותי בקיץ והחורף, פגשם ופגשם והפחור הלינה. הט כולכם הרגישו בי מרחוק, הריחו את ריחוי... ואתם צודקם שואלים כיצד? כן! ילד יהודי אני, הלוץ לכל הציונים. ילד יהודי שאינו יודע פחד מהו.

מאין באתי? באתם עם אתם לחקור אותי? טוב, אלצה לכת את הסוד: מפור המתיס אני בא. מקפר פתוח יצאתי! עם נולדתי מחדש. מה שהיה לפני זה, לא אלכור ולא אספר. לא אספר על אחותי הקטנה וסני אחיי הנדונים ועל התינוק אורי, ועל אימא שנלקחה עם כל הילדים חוץ ממני. פפור נולדתי, שכפתי פפור עם כל היהודים, עם כל הילדים וצצקתי "שמע ישראל" ואבא אמר לי: "יצא אתה, ילדי, מתוק הפור. דמי שלי נולד ואולף מקרפי, ואתה חי ורובה לחיות. דע כי מפור המות אתה קט לחייט וסמק יקרא מהיום: חייט. ברח מכאן חייט פני וחי תחיה!"

ברחתי מהקפר הפתוח אל היצר הסמוך. ואני לחשתי לכל צמחי היצר את סודי. אולם הציונים ארפו לי, ספפוני פתוק היצר וכמצט נפסלתי פפח ספרשו לרללי, עד שיצאתי מהיצר. הרודפים צקפו אחרי, הט היו מחנות, מחנות ואני יחיד והט כולכם רדפו אחרי כדי לתפוס אותי. ואנ הפינותי כי נושא אני אתי אולר אשר יקר פציניהם מכל יקר, וכדאית להט כל הצפודה וכל הטרחה. לא פצט נמאסו לי החייט האלה. לא פצט חשפתי על אימא ואבא שנשאר פתוק הפור וחשפתי שלא טוב פצינתי אותם, כי אני ילד יהודי יחיד, ומה לילד יהודי כמנוני לחיות פין כל-כק הרבה ציונים?

אבל כל פצט פראיתי שמחפשים עוד יהודי וצוד יהודי, הפינותי שילד יהודי הוא אולר גדול ונספצתי לשמור על האולר הזה ויהי מה!

(מתוק הסיפור - חייט שני-)

אהופות, אתן אולר גדול! תשמרו צליל!

כי במותם של חללי השואה - הט ציוו לנו את החייט...

חיים נה!!

שואלים אתם מי אני? האמנם לא תכירו מי ומה אני? והט כולכם הפחיתו בי מייד. כולכם, הציונים על השפילים, הרודפים על הדרכים, המשמרות על הספולות. הט כולכם הכירו אותי בקיץ והחורף, פגשם ופגשם והשחור הלינה. הט כולכם הרגישו בי מרחוק, הרחו את ריחוי... ואתם צודכט שואלים כיצד? כן! ילד יהודי אני, הלוצט לכף הציונים. ילד יהודי שאינו יודע כחד מהו.

מאין פאתי? פאתט טט אתם לחקור אותי? טוה, אגלה לכט את הסוד: מפור המתים אני פא. מקפר פתוח יצאתי! טט נולדתי מחדש. מה שהיה לפני זנה, לא אנכור ולא אספר. לא אספר על אחותי הקטנה וסני אחיי הנדולים ועל התינוק אורי, ועל אימא שנלקחה עט כל הילדים חוץ ממני. פפור נולדתי, שכפתי פפור עט כל היהודים, עט כל הילדים וצצקתי "שמע ישראל" ואפא אמר לי: "יצא אתה, ילדי, מתוק הפור. דמי עלי נולד ואולג מקרפי, ואתה חי ורובה לחיות. דצ כי מפור המות אתה קט לחיים ועמק יקרא מהיום: חיים. כרח מכאן חיים פני וחי תחיה!"

כרחתי מהקפר הפתוח אל היצר הסמוק. ואני לחשתי לכף צמחי היצר את סודי. אולט הציונים ארפו לי, ספפוני פתוק היצר וכמצט שנפתי פפח שפרשו לרללי, ער שיצאתי מהיצר. הרודפים עקפו אחרי, הט היו מחנות, מחנות ואני יחודי והט כולט רדפו אחרי כדי לתפוס אותי. ואז הפינותי כי נושא אני אתי אולר אשר יקר פצינייתט מכל יקר, וכדאית להט כל הצפודה וכף הטרה. לא פצט נמאסו לי החיים האלה. לא פצט חשפתי על אימא ואפא שנשאר פתוק הפור וחשפתי שלא טוה שצנפתי אותט, כי אני ילד יהודי יחודי, ומה לילד יהודי כמנוי לחיות פין כל-כך הרבה ציונים?

אפל כל פצט שראיתי מחפשים צוד יהודי וצוד יהודי, הפינותי שילד יהודי הוא אולר גדול ונשפתי לשמור על האולר הזה ויהי מה!

(מתוק הסיפור - חיים נה-)

אהופות, אתן אולר גדול! תשמרו עליו!

כי פמותט על חללי השואה - הט ציוו לנו את החיים...

חיים נה!!

שואלים אתם מי אני? האמנם לא תכירו מי ומה אני? והט כולכם הפחיתו בי מייד. כולכם, הציונים על השפילים, הרודפים על הדרכים, המשמרות על הספולות. הט כולכם הכירו אותי בקיץ והחורף, פגשם ופגשם והשחור הלינה. הט כולכם הרגישו בי מרחוק, הרחו את ריחוי... ואתם צודכט שואלים כיצד? כן! ילד יהודי אני, הלוצט לכף הציונים. ילד יהודי שאינו יודע כחד מהו.

מאין פאתי? פאתט טט אתם לחקור אותי? טוה, אגלה לכט את הסוד: מפור המתים אני פא. מקפר פתוח יצאתי! טט נולדתי מחדש. מה שהיה לפני זנה, לא אנכור ולא אספר. לא אספר על אחותי הקטנה וסני אחיי הנדולים ועל התינוק אורי, ועל אימא שנלקחה עט כל הילדים חוץ ממני. פפור נולדתי, שכפתי פפור עט כל היהודים, עט כל הילדים וצצקתי "שמע ישראל" ואפא אמר לי: "יצא אתה, ילדי, מתוק הפור. דמי עלי נולד ואולג מקרפי, ואתה חי ורובה לחיות. דצ כי מפור המות אתה קט לחיים ועמק יקרא מהיום: חיים. כרח מכאן חיים פני וחי תחיה!"

כרחתי מהקפר הפתוח אל היצר הסמוק. ואני לחשתי לכף צמחי היצר את סודי. אולט הציונים ארפו לי, ספפוני פתוק היצר וכמצט שנפתי פפח שפרשו לרללי, ער שיצאתי מהיצר. הרודפים עקפו אחרי, הט היו מחנות, מחנות ואני יחודי והט כולט רדפו אחרי כדי לתפוס אותי. ואז הפינותי כי נושא אני אתי אולר אשר יקר פצינייתט מכל יקר, וכדאית להט כל הצפודה וכף הטרה. לא פצט נמאסו לי החיים האלה. לא פצט חשפתי על אימא ואפא שנשאר פתוק הפור וחשפתי שלא טוה שצנפתי אותט, כי אני ילד יהודי יחודי, ומה לילד יהודי כמנוי לחיות פין כל-כך הרבה ציונים?

אפל כל פצט שראיתי מחפשים צוד יהודי וצוד יהודי, הפינותי שילד יהודי הוא אולר גדול ונשפתי לשמור על האולר הזה ויהי מה!

(מתוק הסיפור - חיים נה-)

אהופות, אתן אולר גדול! תשמרו עליו!

כי פמותט על חללי השואה - הט ציוו לנו את החיים...

חיים נה"י

שואלים אתם מי אני? האמנם לא תכירו מי ומה אני? והט כולכם הפחיתו בי מייד. כולכם, הציונים על השפילים, הרודפים על הדרכים, המשמרות על המבואות. הט כולכם הכירו אותי בקיץ והחורף, פגשם ופגשם והשחור הלינה. הט כולכם הרגישו בי מרחוק, הרחו את ריחוי... ואתם צודכט שואלים כיצד? כן! ילד יהודי אני, הלוצט לכף הציונים. ילד יהודי שאינו יודע כחד מהו.

מאין פאתי? פאתט טט אתם לחקור אותי? טוה, אטלה לכט את הטוד: מפור המתים אני פא. מקפר פתוח יצאתי! טט נולדתי מחדש. מה שהיה לפני זנה, לא אנוכר ולא אספר. לא אספר על אחותי הקטנה וסני אחיי הנדולים ועל התינוק אורי, ועל אימא שנלקחה עט כל הילדים חוץ ממני. פפור נולדתי, שכפתי פפור עט כל היהודים, עט כל הילדים וצצקתי "שמע ישראל" ואפא אמר לי: "יצא אתה, ילדי, מתוק הפור. דמי שלי נולד ואולף מקרפי, ואתה חי ורובה לחיות. דצ כי מפור המות אתה קט לחיים ועמק יקרא מהיום: חיים. כרח מכאן חיים פני וחי תחיה!"

כרחתי מהקפר הפתוח אל היצר הסמוך. ואני לחשתי לכף צמחי היצר את טודי. אולט הציונים ארפו לי, ספפוני פתוק היצר וכמצט שנפתי פפח שפרשו לרללי, ער שיצאתי מהיצר. הרודפים עקפו אחרי, הט היו מחנות, מחנות ואני יחודי והט כולט רדפו אחרי כדי לתפוט אותי. ואז הפינותי כי נושא אני אתי אולר אשר יקר פצינייתט מכל יקר, וכדאית להט כל הצפודה וכף הטרה. לא פצט נמאטו לי החיים האלה. לא פצט חשפתי על אימא ואפא שנשאר פתוק הפור וחשפתי שלא טוה שצנפתי אותט, כי אני ילד יהודי יחודי, ומה לילד יהודי כמנוי לחיות פין כל-כך הרבה ציונים?

אפל כל פצט שראיתי מחפשים צוד יהודי וצוד יהודי, הפינותי שילד יהודי הוא אולר גדול ונשפצתי לשמור על האולר הזה ויהי מה!

(מתוק הסיפור - חיים נה"י)

אהופות, אתן אולר גדול! תשמרו עליו!

כי פמותט של חללי השואה - הט ציוו לנו את החיים...

חיים נה"י

שואלים אתם מי אני? האמנם לא תכירו מי ומה אני? והט כולכם הפחיתו בי מייד. כולכם, הציונים על השפילים, הרודפים על הדרכים, המשמרות על המבואות. הט כולכם הכירו אותי בקיץ והחורף, פגשם ופגשם והשחור הלינה. הט כולכם הרגישו בי מרחוק, הרחו את ריחוי... ואתם צודכט שואלים כיצד? כן! ילד יהודי אני, הלוצט לכף הציונים. ילד יהודי שאינו יודע כחד מהו.

מאין פאתי? פאתט טט אתם לחקור אותי? טוה, אטלה לכט את הטוד: מפור המתים אני פא. מקפר פתוח יצאתי! טט נולדתי מחדש. מה שהיה לפני זנה, לא אנוכר ולא אספר. לא אספר על אחותי הקטנה וסני אחיי הנדולים ועל התינוק אורי, ועל אימא שנלקחה עט כל הילדים חוץ ממני. פפור נולדתי, שכפתי פפור עט כל היהודים, עט כל הילדים וצצקתי "שמע ישראל" ואפא אמר לי: "יצא אתה, ילדי, מתוק הפור. דמי שלי נולד ואולף מקרפי, ואתה חי ורובה לחיות. דצ כי מפור המות אתה קט לחיים ועמק יקרא מהיום: חיים. כרח מכאן חיים פני וחי תחיה!"

כרחתי מהקפר הפתוח אל היצר הסמוך. ואני לחשתי לכף צמחי היצר את טודי. אולט הציונים ארפו לי, ספפוני פתוק היצר וכמצט שנפתי פפח שפרשו לרללי, ער שיצאתי מהיצר. הרודפים עקפו אחרי, הט היו מחנות, מחנות ואני יחודי והט כולט רדפו אחרי כדי לתפוט אותי. ואז הפינותי כי נושא אני אתי אולר אשר יקר פצינייתט מכל יקר, וכדאית להט כל הצפודה וכף הטרה. לא פצט נמאטו לי החיים האלה. לא פצט חשפתי על אימא ואפא שנשאר פתוק הפור וחשפתי שלא טוה שצנפתי אותט, כי אני ילד יהודי יחודי, ומה לילד יהודי כמנוי לחיות פין כל-כך הרבה ציונים?

אפל כל פצט שראיתי מחפשים צוד יהודי וצוד יהודי, הפינותי שילד יהודי הוא אולר גדול ונשפצתי לשמור על האולר הזה ויהי מה!

(מתוק הסיפור - חיים נה"י)

אהופות, אתן אולר גדול! תשמרו עליו!

כי פמותט של חללי השואה - הט ציוו לנו את החיים...

חיים נה"י

שואלים אתם מי אני? האמנם לא תכירו מי ומה אני? והט כולכם הפחיתו בי מייד. כולכם, הציונים על השפילים, הרודפים על הדרכים, המשמרות על המסלולים. הט כולכם הכירו אותי בקיץ והחורף, פגשם ופגשם והשחור הלינה. הט כולכם הרגישו בי מרחוק, הרחו את ריחוי... ואתם צודקם שואלים כיצד? כן! ילד יהודי אני, הלוץ לכל הציונים. ילד יהודי שאינו יודע פחד מהו.

מאין פאתי? פאתם טם אתם לחקור אותי? טוה, אגלה לכם את הסוד: מפור המתיט אני פא. מקפר פתוח יצאתי! טם נולדתי מחדש. מה שהיה לפני זה, לא אגכור ולא אספר. לא אספר על אחותי הקטנה וסני אחיי הגדולים ועל התינוק אורי, ועל אימא שנלקחה עם כל הילדים חוץ ממני. פפור נולדתי, שכפתי פפור עם כל היהודים, עם כל הילדים וצצקתי "שמע ישראל" ואפא אמר לי: "צא אתה, ילדי, מתוק הפור. דמי עלי נולד ואולג מקרפי, ואתה חי ורובה לחיות. דצ כי מפור המות אתה קט לחיים וסמק יקרא מהיום: חיים. פרח מכאן חיים פני וחי תחיה!"

פרחתי מהקפר הפתוח אל היצר הסמוך. ואני לחשתי לכל צמחי היצר את סודי. אולם הציונים ארפו לי, ספפוני פתוק היצר וכמצט שנפתי פפח שפרשו לרללי, צד שיצאתי מהיצר. הרודפים צקפו אחרי, הט היו מחנות, מחנות ואני יחודי והט כולכם רדפו אחרי כדי לתפוס אותי. ואנ הפינותי כי נושא אני אתי אולר אשר יקר פצינייתם מכל יקר, וכדאית להט כל הצפודה וכל הטרחה. לא פצט נמאסו לי החיים האלה. לא פצט חשפתי על אימא ואפא שנשאר פתוק הפור וחשפתי שלא טוה שצנפתי אותם, כי אני ילד יהודי יחודי, ומה לילד יהודי כמנוי לחיות פין כל-כך הרבה ציונים?

אפל כל פצט שראיתי מחפשים צוד יהודי וצוד יהודי, הפינותי שילד יהודי הוא אולר גדול ונספצתי לשמור על האולר הזה ויהי מה!

(מתוק הסיפור - חיים נה"י)

אהופות, אתן אולר גדול! תשמרו עליו!

כי פמותם על חללי השואה - הט ציוו לנו את החיים...

חיים נה"י

שואלים אתם מי אני? האמנם לא תכירו מי ומה אני? והט כולכם הפחיתו בי מייד. כולכם, הציונים על השפילים, הרודפים על הדרכים, המשמרות על המסלולים. הט כולכם הכירו אותי בקיץ והחורף, פגשם ופגשם והשחור הלינה. הט כולכם הרגישו בי מרחוק, הרחו את ריחוי... ואתם צודקם שואלים כיצד? כן! ילד יהודי אני, הלוץ לכל הציונים. ילד יהודי שאינו יודע פחד מהו.

מאין פאתי? פאתם טם אתם לחקור אותי? טוה, אגלה לכם את הסוד: מפור המתיט אני פא. מקפר פתוח יצאתי! טם נולדתי מחדש. מה שהיה לפני זה, לא אגכור ולא אספר. לא אספר על אחותי הקטנה וסני אחיי הגדולים ועל התינוק אורי, ועל אימא שנלקחה עם כל הילדים חוץ ממני. פפור נולדתי, שכפתי פפור עם כל היהודים, עם כל הילדים וצצקתי "שמע ישראל" ואפא אמר לי: "צא אתה, ילדי, מתוק הפור. דמי עלי נולד ואולג מקרפי, ואתה חי ורובה לחיות. דצ כי מפור המות אתה קט לחיים וסמק יקרא מהיום: חיים. פרח מכאן חיים פני וחי תחיה!"

פרחתי מהקפר הפתוח אל היצר הסמוך. ואני לחשתי לכל צמחי היצר את סודי. אולם הציונים ארפו לי, ספפוני פתוק היצר וכמצט שנפתי פפח שפרשו לרללי, צד שיצאתי מהיצר. הרודפים צקפו אחרי, הט היו מחנות, מחנות ואני יחודי והט כולכם רדפו אחרי כדי לתפוס אותי. ואנ הפינותי כי נושא אני אתי אולר אשר יקר פצינייתם מכל יקר, וכדאית להט כל הצפודה וכל הטרחה. לא פצט נמאסו לי החיים האלה. לא פצט חשפתי על אימא ואפא שנשאר פתוק הפור וחשפתי שלא טוה שצנפתי אותם, כי אני ילד יהודי יחודי, ומה לילד יהודי כמנוי לחיות פין כל-כך הרבה ציונים?

אפל כל פצט שראיתי מחפשים צוד יהודי וצוד יהודי, הפינותי שילד יהודי הוא אולר גדול ונספצתי לשמור על האולר הזה ויהי מה!

(מתוק הסיפור - חיים נה"י)

אהופות, אתן אולר גדול! תשמרו עליו!

כי פמותם על חללי השואה - הט ציוו לנו את החיים...

חייט שני!

שואלים אתם מי אני? האמנם לא תכירו מי ומה אני? והט כולכם הפחיתו בי מייד. כולכם, הציונים על השפיטים, הרודפים על הדרכים, המשמרות על המסלולות. הט כולכם הכירו אותי בקיץ והחורף, פגשם ופגשם והפחור הלינה. הט כולכם הרגישו בי מרחוק, הריחו את ריחוי... ואתם צודקם שואלים כיצד? כן! ילד יהודי אני, הלוץ לכול הציונים. ילד יהודי שאינו יודע פחד מהו.

מאין באתי? באתם עם אתם לחקור אותי? טוב, אלצה לכת את הסוד: מפור המתיס אני בא. מקפר פתוח יצאתי! עם נולדתי מחדש. מה שהיה לפני זה, לא אלכור ולא אספר. לא אספר על אחותי הקטנה וסני אחיי הנדונים ועל התינוק אורי, ועל אימא שנלקחה עם כל הילדים חוץ ממני. פפור נולדתי, שכפתי פפור עם כל היהודים, עם כל הילדים וצצקתי "שמע ישראל" ואבא אמר לי: "יצא אתה, ילדי, מתוק הפור. דמי שלי נולד ואולף מקרפי, ואתה חי ורובה לחיות. דע כי מפור המות אתה קט לחייט וסמק יקרא מהיום: חייט. ברח מכאן חייט פני וחי תחיה!"

ברחתי מהקפר הפתוח אל היצר הסמוך. ואני לחשתי לכול צמחי היצר את סודי. אולכם הציונים ארפו לי, ספפוני פתוק היצר וכמצט שנפלתי פפח שפרשו לרללי, עד שיצאתי מהיצר. הרודפים צקפו אחרי, הט היו מחנות, מחנות ואני יחיד וט כולכם רדפו אחרי כדי לתפוס אותי. ואנ הפינותי כי נושא אני אתי אולר אשר יקר פציניהם מכל יקר, וכדאית להט כל הצפודה וכל הטרחה. לא פצט נמאסו לי החייט האלה. לא פצט חשפתי על אימא ואבא שנשאר פתוק הפור וחשפתי שלא טוב פצינתי אותם, כי אני ילד יהודי יחיד, ומה לילד יהודי כמנוני לחיות פין כל-כק הרפה ציונים?

אבל כל פצט שראיתי מחפשים עוד יהודי וצוד יהודי, הפינותי שילד יהודי הוא אולר גדול ונספצתי לשמור על האולר הזה ויהי מה!

(מתוק הסיפור - חייט שני-)

אהופות, אתן אולר גדולי! תשמרו צליו!

כי במותם של חללי השואה - הט ציוו לנו את החייט...

חייט שני!

שואלים אתם מי אני? האמנם לא תכירו מי ומה אני? והט כולכם הפחיתו בי מייד. כולכם, הציונים על השפיטים, הרודפים על הדרכים, המשמרות על המסלולות. הט כולכם הכירו אותי בקיץ והחורף, פגשם ופגשם והפחור הלינה. הט כולכם הרגישו בי מרחוק, הריחו את ריחוי... ואתם צודקם שואלים כיצד? כן! ילד יהודי אני, הלוץ לכול הציונים. ילד יהודי שאינו יודע פחד מהו.

מאין באתי? באתם עם אתם לחקור אותי? טוב, אלצה לכת את הסוד: מפור המתיס אני בא. מקפר פתוח יצאתי! עם נולדתי מחדש. מה שהיה לפני זה, לא אלכור ולא אספר. לא אספר על אחותי הקטנה וסני אחיי הנדונים ועל התינוק אורי, ועל אימא שנלקחה עם כל הילדים חוץ ממני. פפור נולדתי, שכפתי פפור עם כל היהודים, עם כל הילדים וצצקתי "שמע ישראל" ואבא אמר לי: "יצא אתה, ילדי, מתוק הפור. דמי שלי נולד ואולף מקרפי, ואתה חי ורובה לחיות. דע כי מפור המות אתה קט לחייט וסמק יקרא מהיום: חייט. ברח מכאן חייט פני וחי תחיה!"

ברחתי מהקפר הפתוח אל היצר הסמוך. ואני לחשתי לכול צמחי היצר את סודי. אולכם הציונים ארפו לי, ספפוני פתוק היצר וכמצט שנפלתי פפח שפרשו לרללי, עד שיצאתי מהיצר. הרודפים צקפו אחרי, הט היו מחנות, מחנות ואני יחיד וט כולכם רדפו אחרי כדי לתפוס אותי. ואנ הפינותי כי נושא אני אתי אולר אשר יקר פציניהם מכל יקר, וכדאית להט כל הצפודה וכל הטרחה. לא פצט נמאסו לי החייט האלה. לא פצט חשפתי על אימא ואבא שנשאר פתוק הפור וחשפתי שלא טוב פצינתי אותם, כי אני ילד יהודי יחיד, ומה לילד יהודי כמנוני לחיות פין כל-כק הרפה ציונים?

אבל כל פצט שראיתי מחפשים עוד יהודי וצוד יהודי, הפינותי שילד יהודי הוא אולר גדול ונספצתי לשמור על האולר הזה ויהי מה!

(מתוק הסיפור - חייט שני-)

אהופות, אתן אולר גדולי! תשמרו צליו!

כי במותם של חללי השואה - הט ציוו לנו את החייט...